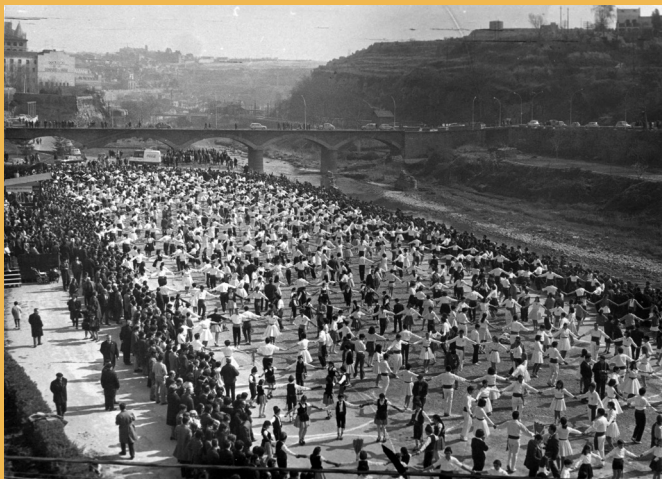

Pregó infantil de la Festa de la Misteriosa Llum 2018

Concurs Nacional de Colles Sardanistes del dia 28 de febrer de 1970
Autor de la fotografia Villaplana
Arxiu Comarcal del Bages. Fons Ajuntament de Manresa, uc. 3783

Col·lecció “Pregons institucionals”
Número 44, febrer de 2018

Edita: Ajuntament de Manresa

Impressió: Inom, SA

Agraïments: Associació Misteriosa Llum

Dipòsit legal: B-31.779-1991

El pregó

**Pregó infantil de la Festa de la Misteriosa Llum a càrrec de l'alumnat de 6è de primària de l'escola Joviat i de 5è de primària de l'escola Valldaura
16 de febrer de 2018**

Il·lustríssim Senyor Alcalde,
Excel·lentíssima Corporació Municipal,
Associació Misteriosa Llum,
Il·lustre Col·legi d'Advocats de Manresa, entitat de la Festa de la Misteriosa Llum 2018,
alumnat de les escoles Joviat i Valldaura,
senyores, senyors,

Part 1: prenen la decisió i decideixen anar a veure el Rei

Avui som aquí per iniciar una festa nostra, pròpia i especial. Una festa de tots els manresans i manresanes. Una festa que vol celebrar l'aparició d'una llum misteriosa i vol posar en valor l'aigua com a element indispensable de vida i prosperitat.

Aquesta és una història basada en fets reals i documentats. Potser en alguns moments adornada, però en cap cas inventada. Aquesta és la història de la Llum de Manresa.

Ens remuntem a l'any 1333, en una petita ciutat al centre de Catalunya anomenada Manresa, on la sequera començava a ser important. Aquest fet ocasionà males collites, augment de la fam i de la mortaldat, i una defallida de l'economia. Tot plegat va provocar que molts habitants prenguessin la decisió de marxar cap a un entorn millor.

A la recerca de solucions, els governants de la ciutat van tenir una gran idea. És per això que van decidir anar a veure Pere III, el Rei en aquell temps.

Part 2: presenten propostes al Rei i dona l'autorització

Els consellers Jaume d'Artés, Bertran de Castellbell, Bernat de Sallent, Pere Vilella, Jaume Amergós i Berenguer Canet es van presentar davant el Rei per explicar la seva proposta: construir una sèquia que portés l'aigua del riu Llobregat, des de Balsareny fins a Manresa.

Al Rei li va semblar una gran idea i va donar el vistiplau per poder-ho fer. I no només això, sinó que va destinar una part dels impostos per apagar aquesta construcció.

La seva decisió va significar una gran alegria per a la gent de la ciutat.

Part 3: comencen a construir la Sèquia, el bisbe no deixa passar, revolta i malestar

L'any 1341, quan van començar les obres de la Sèquia, els manresans estaven molt contents perquè havien trobat la solució als anys de sequera que havien patit, però la gent de Sallent i Santpedor no hi estaven tan d'acord, ja que es van adonar que les obres perjudicaven els seus interessos, creien que no tindrien prou aigua per als seus conreus.

Quan els obrers ja estaven treballant a prop de Sallent, el bisbe de Vic, Galzeran Sacosta, que era el senyor del poble, es va negar que passessin per les seves terres, i va voler fer aturar les obres. Deia que en època de sequera, no passaria suficient aigua pel riu per fer funcionar els molins fariners que el bisbe hi tenia i això el perjudicaria econòmicament, ja que el pagesos no podrien fer-los servir.

Com que els manresans tenien el permís del Rei Pere III, van ignorar la decisió del bisbe, no el van obeir i van continuar treballant en l'obra.

Per aquest motiu, el bisbe Galzeran Sacosta es va enfadar molt i va decidir castigar els manresans. Els va prohibir assistir a actes religiosos: missa, processons, a ser enterrats al cementiri... Per això, totes les esglésies de la ciutat estaven tancades i la gent que volia practicar les seves creences religioses havia d'anar a les esglésies dels pobles veïns. Els manresans s'ho van prendre molt malament perquè abans, això de complir amb les obligacions com a cristians era molt important.

Part 4: el misteri

El conflicte amb el Bisbat va durar fins el 21 de febrer 1345, quan una llum misteriosa i resplendent va entrar per la finestra de l'església del Carme.

La llum provenia de la muntanya de Montserrat, i el bisbe va pensar que era un missatge de Déu, motiu pel qual va donar permís per continuar les obres.

Al cap de poc temps, Galzeran Sacosta es va morir i el nou bisbe, Miquel de Ricomà, va ratificar definitivament el Pacte de la Concòrdia i els manresans van poder seguir amb la construcció de la sèquia.

Part 5: tenen el permís per acabar la Sèquia, felicitat i alegria

Les obres van continuar fins que un dia van sentir una remor llunyana. Van mirar cap a l'horitzó, era l'aigua que s'aproximava! Després de 44 anys d'esforços, de suor i feina dura, per fi havien aconseguit acabar la tan desitjada Sèquia.

Els manresans estaven molt contents: podien regar, beure i banyar-se com feia temps que no ho podien fer.

Manresa tornava a ser una ciutat preciosa, plena de vida, llum i color.

Però no us penseu que tot van ser flors i violes. Van haver-hi alguns problemes a l'hora de repartir l'aigua, però ho van saber solucionar.

Era tanta l'alegria que es vivia que la gent va sortir al carrer a celebrar-ho amb grans cantades i ballades.

Des d'aquell temps, cada 21 de febrer, la gent de Manresa celebrem la Festa de la Misteriosa Llum, per commemorar aquell fet tan extraordinari que va tenir lloc fa gairebé 700 anys i que va retornar la vida a la nostra ciutat.

Bona Festa de la Llum!

Goigs de la Misteriosa Llum

A - que - lla Llum res - plen - dent, tan gen - til, tan cla - ra,
pu - ra, la Tri - ni - tat ens fi - gu - ra Mis - te - ri tan ex - cel - lent.
Per l'ai - gua que pas - sa - va per les ter - res del bis - bat,
en gran en - tre - dit es - ta - va a - ques - ta no - ble ciu - tat;
set anys con - ti - nu - a - ment du - rà sem - blant des - ven - tu - ra
fins que ar - ri - bà la cu - ra de mà de l'Om - ni - po - tent.

The image shows a musical score for a piece titled "Goigs de la Misteriosa Llum". The score is written in a single system with six staves of music. The key signature is B-flat major (two flats) and the time signature is 2/4. The lyrics are in Catalan and are placed below the notes. The music consists of a single melodic line. The lyrics are: "A - que - lla Llum res - plen - dent, tan gen - til, tan cla - ra, pu - ra, la Tri - ni - tat ens fi - gu - ra Mis - te - ri tan ex - cel - lent. Per l'ai - gua que pas - sa - va per les ter - res del bis - bat, en gran en - tre - dit es - ta - va a - ques - ta no - ble ciu - tat; set anys con - ti - nu - a - ment du - rà sem - blant des - ven - tu - ra fins que ar - ri - bà la cu - ra de mà de l'Om - ni - po - tent." The score ends with a double bar line.

Versió: Miquel Blanch

*Aquella Llum resplendent,
tan gentil, tan clara i pura,
la Trinitat ens figura
Misteri tan excel·lent.*

I

Per l'aigua que passava
per les terres del Bisbat,
en gran entredit estava
aquesta noble Ciutat;
set anys contínuament
durà semblant desventura
fins que arribà la cura
de mà de l'Omnipotent.

Aquella Llum resplendent,...

II

Poc abans que fou migdia
sent el temps clar i serè,
veren la Llum que venia
per rescat de nostre bé:
de Montserrat certament
partí tan alta ventura
perquè la Verge procura
sempre el bé de la gent.

Aquella Llum resplendent,...

III

Estant la gent impensada
d'un cas tan singular,
la Llum Santa i delicada
al Carme se'n va entrar;
tots hi anaven corrent,
a ciutat ningú s'atura,
veren la Llum en l'altura
de la clau més preminent.

Aquella Llum resplendent,...

IV

Una part en gran claror
entrà dins la Trinitat,
l'altra a Sant Salvador

de consemblant igualtat;
l'altra sens fer moviment,
en la clau restà segura;
de sobres de gran, dolçura
plorava la demés gent.

Aquella Llum resplendent,...

V

Les campanes repicaven
sens que ningú les tocàs,
els frares a Déu lloaven
per tan estremíssim cas;
aleshores en continent,
la Llum de nostra ventura
isqueu dalt per l'obertura,
restant el poble content.

Aquella Llum resplendent,...

VI

El Bisbe, que visitava
en Sant Ponç prop Santpedor,
el gran entredit alçava,
oïnt el cas amb fervor;
plorant molt amargament
de genolls en terra dura,
diu: jo no vull més rotura
amb mon poble ni ma gent.

Aquella Llum resplendent,....

VII

La distinció que féu
és mirall molt vertader,
tres persones i un sol Déu,
un ser, voler i poder;
Oh encobert ornament!
distinció i juntura!
Oh difícil tancadura!
Oh profundo fonament!

Aquella Llum resplendent,...

Ajuntament de Manresa

ASSOCIACIÓ MISTERIOSA LLUM